

ת"פ 28254/04/14 - מדינת ישראל נגד ג'אזי עקארי, מרואן עקארי, שוקי עקארי, מנדר עקארי, כמאל עקארי, פתנה עקארי כמאל

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 28254-04-14 מדינת ישראל נ' ע (עציר) ואח'

בפני כב' השופטת שירלי רנר

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

ע"י ב"כ עו"ד ראופה קאסם

נגד

הנאשמים

1. ג'אזי עקארי (עציר)
באמצעות הסניגוריה הציבורית
ע"י ב"כ עו"ד אוסמה חלבי
2. מרואן עקארי (עציר)
באמצעות הסניגוריה הציבורית
ע"י ב"כ עו"ד ריאד סועאד
3. שוקי עקארי (עציר)
באמצעות הסניגוריה הציבורית
ע"י ב"כ עו"ד אבו לבדה
4. מנדר עקארי
באמצעות הסניגוריה הציבורית
ע"י ב"כ עו"ד מנחם בלום
5. כמאל עקארי
באמצעות הסניגוריה הציבורית
ע"י ב"כ עו"ד מונעם תאבת
6. פתנה עקארי כמאל
באמצעות הסניגוריה הציבורית
ע"י ב"כ עו"ד מנחם בלום

גזר דין - נאשמת 6

הנאשמת 6 הורשעה על פי הודאתה בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון בשתי עבירות של סיוע לתקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382(א) לחוק בצרופ סעיף 31 לחוק ובשתי עבירות של סיוע לתקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382(ב)(2) לחוק בצרופ סעיף 31 לחוק.

כתב האישום המתוקן

1. כמפורט בכתב האישום הנאשמת 6 והנאשמים 1-4 הם אחים. הנאשם 5 אחיינה של הנאשמת 6. בין הנאשמת 6 ובעלה (להלן - המתלונן 1), התגלע סכסוך משפחתי. בעקבות הסכסוך התגוררו הנאשמת 6 והמתלונן 1 בנפרד כאשר

שני הילדים הגדולים של בני הזוג התגוררו עם הנאשמת 6 ושני הילדים הצעירים התגוררו עם המתלון 1.

2. על פי כתב האישום ביום 1.4.14 סמוך לשעה 01.00 נסע מתלון 1 ברכבו מכפר עקב לכיוון ענתא החדשה. יחד עם המתלון נסעו שני ילדיו הקטינים, ילידי 2002 ו-2005. כמו כן נסעו עימו אחיו (להלן מתלון 2), אשת האח ושתי בנותיהן הקטינות ילדות 2009 ו-2010.

כשהתקרב המתלון 1 עם רכבו למחסום קלנדיה והאט את מהירותו, עקף אותו רכב ובו הנאשמים 5-1 וחסם את הדרך. המתלון 1 עצר את רכבו והתיר את חגורת הבטיחות במטרה לצאת מהרכב ולברר במה מדובר. באותה עת הגיעו למקום עוד מספר כלי רכב ובהם נאשמת 6 ואחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה.

3. לעברו של המתלון 1 התקרבו נאשם 1 שבידו מוט ברזל, נאשם 2 שבידו חפץ הנחזה להיות אקדח, נאשם 3 שבידו אלה, נאשם 4 שהחזיק חפץ שנחזה להיות נשק ארוך, נאשם 5 שבידו אלה מברזל ואחרים שבידיהם אלות.

הנאשמים 5-1 ניגשו לדלת הרכב של המתלון 1, פתחו אותה, וניסו למשוך את מתלון 1 אל מחוץ לרכב תוך כדי שהם מכים אותו, מקללים אותו וגורמים לקריעת בגדיו.

נאשמת 6, בעודה יושבת באחד הרכבים, צפתה בנאשמים 5-1 והתוקפים ועודדה אותם בנוכחותה.

בין לבין, ניפצו הנאשמים 5-1 והתוקפים חלק משמשות הרכב באמצעות האלות בהם החזיקו, ותקפו שלא כדין את המתלונים.

4. משלא הצליחו הנאשמים להוציא את המתלון 1 מהרכב, הצמיד הנאשם 2 חפץ הנחזה לאקדח לראשו של מתלון 1.

בעוד המתלון 1 נאבק בנאשם 2, הצטרף הנאשם 1 וניסה לתקוף את המתלון באמצעות אלת ברזל בה הוא החזיק. בתגובה לכך הרים מתלון 1 את רגלו השמאלית כדי להגן על עצמו ואז חבט הנאשם 1 במתלון 1 בברכו וגרם לו לחבלה. עוד הכה הנאשם 4 את המתלון 1 באפו באמצעות חלקו האחורי של הנשק שהחזיק.

הנאשמים 5-2 המשיכו להכות את המתלון 1 בחוזקה על פניו, ידיו ורגליו באמצעות אלות וגרמו לו חבלות של ממש.

5. במקביל, ניסו נאשמים 1 ו-5 יחד עם התוקפים האחרים למשוך את ילדיו של המתלון 1 מהרכב אך מתלון 2 החזיק בהם ומשך אותם כך שלא הוצאו מהרכב. בתגובה היכו התוקפים את המתלון 2 באמצעות מוט ברזל וגרמו לו לחבלות ברגליו. כמו כן, הכה נאשם 1 את בנו של המתלון 1, יליד 2002, באמצעות מוט ברזל בו החזיק ואילו נאשם 5 חבט בו

באגרוף על חזהו.

בחלוף נספר דקות הצליח מתלונן 1 להזיז את רכבו, לדחוף באמצעות הרכב את כלי הרכב שחסמו את דרכו ולהימלט מהמקום.

6. כתוצאה מאירועים אלו נגרמו למתלוננים חבלות והם נזקקו לטיפול רפואי. מתלונן 1 נזקק לתפר בברכו השמאלית ובגשר האף. ל-א' נגרם שפשוף עם חתך מעל גבתה השמאלית ולמתלונן 2 נגרמו שפשופים ברגליים.

הנאשמים 4-1

7. הנאשמים 4-1 הורשעו בגין האמור בשתי עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - החוק), שתי עבירות של פגיעה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 33 + 335(א)(1) לחוק, שתי עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382(ב)(2) לחוק וחבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413 לחוק.

ביום 9.2.15 הוטל על הנאשם 1 עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, על הנאשם 2 הוטל עונש בן 15 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשמים 3-4 עונש של 12 חודשי מאסר בפועל.

תסקיר שירות המבחן

8. על פי התסקיר, הנאשמת 6 פרודה מבעלה ואם לחמישה ילדים. שירות המבחן מציין כי מדובר באשה בת 36 שזו לה מעורבותה הפלילית הראשונה. התרשמות שירות המבחן כי הנאשמת 6 מתקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיה, מתקשה להבין את חומרת המעשים ומצמצמת את התנהלותה הבעייתית. בצד האמור הביעה צער וחרטה על התנהלות האירועים. בנסיבות המליץ שירות המבחן על צו שירות לתועלת הצבור בהיקף של 250 שעות אשר יהווה עונש מוחשי וחינוכי בעניינה של נאשמת זו.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות

9. במסגרת גזר הדין שניתן בעניינים של הנאשמים 4-1 ו-6 נאמר כי לאור חלקה באירוע ובטרם ייגזר דינה, יש מקום להפנותה לממונה על עבודות שירות לבחינת התאמתה לביצוע עבודות כאמור.

בחוות דעת הממונה נאמר כי "התרשמותי הנה ממועמדת אשר מגדלת 5 קטינים, חלשה, חסרת הרגלי עבודה, סבורני כי תתקשה מאוד לנהוג עפ"י התנאים אשר הוגדרו על ידי הממונה. כמו כן, ניכר כי אינה מעוניינת בריצוי תקופת ענישה במסגרת זאת. לאור האמור, אין באפשרותי להמליץ על השמתה של המועמדת למסגרת זאת, בה נדרשת לנגד יום עפ"י התנאים".

טענות הצדדים

10. ב"כ המאשימה טען כי מדובר בתקיפה שבוצעה על ידי מספר אנשים שהגיעו מצוידים בכלים שונים, חלקם נחזים להיות כלי נשק חם וחלקם - קר, אשר חסמו את דרכם של המתלוננים וביצעו למעשה לינץ'.

בכל הנוגע לנאשמת 6 טען ב"כ המאשימה למתחם שבין 6 חודשי מאסר ועד ל-15 חודשי מאסר וביקש להשית עליה עונש בחלקו התחתון של המתחם. קרי, 6 חודשי מאסר בפועל וזאת לאור הודאתה שחסכה גם את הצורך בזימון הקטינים להעיד, את הסולחה שהוגשה במסגרת ראיות ההגנה ואת היותה נעדרה עבר פלילי.

לאחר שהוגשה חוות דעת הממונה והצדדים השלימו טיעוניהם חזר וביקש ב"כ המאשימה להשית על הנאשמת 6 עונש של 6 חודשי מאסר בפועל, כאשר לטענתו לא ניתן להימנע מכך לאור האמור בחוות הדעת ולאור החלטת בית המשפט בה היפנה את הנאשמת לממונה על עבודות שירות ואשר עולה ממנה כי אין לקבל את המלצת שירות המבחן ככל הנוגע לשל"צ. לטענתו עבודות שירות הן פריבילגיה הניתנת לנאשמים לרצוי עונש מאסר בפועל בדרך קלה יותר, אך ככל שהנאשמת לא נמצאה מתאימה הרי שיש להשית עליה עונש של מאסר בפועל.

11. ב"כ הנאשמת 6 טען, עוד בטרם התקבלה חוות דעת הממונה, כי יש ליתן משקל לרקע שביסוד המעשים שהוא סכסוך בתוך המשפחה. לטענתו נוכחותה של הנאשמת ברכב הייתה פאסיבית בלבד, ולאור ההיסטוריה שלה כמפורט בתסקיר ולאור העבודה שעל פי הסכם הסולחה כל ילדיה עברו להתגורר עם המתלונן, היא נענשה מספיק ויש להסתפק בעניינה במאסר על תנאי.

במסגרת הטיעון המשלים לאחר שהוגשה חוות דעת הממונה ציין ב"כ הנאשמת 6 כי הנאשמת והמתלונן 1 שהוא בעלה חזרו להתגורר יחד. ב"כ הנאשמת 6 שב וטען כי לאור נסיבות חייה, ולאור העובדה שהיא ובעלה חזרו להתגורר יחדיו והנאשמת מטופלת ב-5 ילדים וכי חלקה באירוע היה מזערי לטענתו, יש מקום להסתפק בעניינה במאסר על תנאי.

הכרעה

12. על גזר הדין להינתן בהתאם לעקרון ההלימה שנקבע בסעיף 40ב לחוק בין "חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו".

בקביעת מתחם הענישה ההולם למעשה העבירה על בית המשפט להתחשב "בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.. " (ר' סעיף 40ג(א) לחוק).

13. כפי שצוין במסגרת גזר הדין שניתן ביום 9.2.15 בענייננו מדובר בפגיעה בערך של שלמות החיים והגוף. מדובר

בתקיפה שבוצעה בחבורה, כאשר בכלל המותקפים היו גם קטינים. עם זאת, הנזקים שנגרמו כתוצאה מהפגיעה אינם על הרף הגבוה. מידת הפגיעה בערך המוגן היא בינונית.

במסגרת גזר הדין האמור גם נערך דיון במדיניות הענישה הנהוגה לאור הפסיקה אליה היפנו הצדדים ולא ראיתי מקום לחזור על כך בשנית. כפי שנאמר שם עיון בפסיקה אליה היפנו ב"כ הצדדים מלמד כי תיק, תיק ונסיבותיו והשיקולים שבעטיים נפסק עונש כזה או אחר.

בנסיבות המקרה הנוכחי מדובר באירוע חמור של תקיפה אלימה בחבורה. בין המותקפים גם קטינים. הרקע למעשים הוא סכסוך משפחתי בין הנאשמת 6 - אחותם של הנאשמים 1-4 לבין המתלונן 1, בעלה.

ככל הנוגע לנאשם 1 קבעתי מתחם ענישה הולם הנע בין 18 ל-40 חודשי מאסר. בכל הנוגע לנאשמים 2-4 קבעתי כי מתחם ענישה ההולם בעניינם נע בין 12 ל-30 חודשי מאסר.

14. הנאשמת 6 הורשעה כאמור בסיוע לתקיפות האמורות כאשר העונש בהתאם להוראת סעיף 32 לחוק העונשין הוא מחצית מהעונש שנקבע למבצע העיקרי.

הסיוע בעניינה של הנאשמת 6 התבטא רק בעצם נוכחותה במקום ברכב. לא מיוחסת לה כל התנהגות אקטיבית. אמנם לטענת ב"כ המאשימה מדובר ב"מחוללת הארוע" אשר התפתח בשל סכסוך בין הנאשמת לבעלה הוא המתלונן 1 אך אין כל ראיה לכך שאכן היא זו שהניעה את הארוע מעבר לכך שהסכסוך בינה ובין בעלה הוא שהוביל לארוע ומעבר לעצם נוכחותה במקום בתוך רכב.

בנסיבות אלו סבורה אני כי מתחם הענישה ההולם בעניינה נע בין שרות לתועלת הצבור לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

15. אשר לעונש בתוך המתחם.

הנאשמת 6 הינה כאמור בת 36, נעדרת עבר פלילי ואם לחמישה ילדים. ב"כ המאשימה לא חלק בדיון על כך שהנאשמת 6 חזרה בינתיים להתגורר עם בעלה הוא המתלונן 1 אשר התייצב לדיון, ציין כי סלח לה וביקש לנהוג עימה במידת הרחמים.

מדובר באירוע חד-פעמי שהתרחש לרקע סכסוך קונקרטי, אשר בינתיים הסתיים בסולחה בין המשפחות, הסיכוי להישנותו נמוך כאשר כאמור המערערת והמתלונן 1 חזרו להתגורר יחדיו בינתיים. חלקה של המערערת בסיוע התמצה בעצם נוכחותה במקום בתוך רכב ועל פי התסקיר היא הביעה צער וחרטה על התנהלות האירועים.

אכן מלכתחילה סברתי כי העונש ההולם למיוחס לנאשמת הוא עונש מאסר קצר לרצוי בעבודות שירות ובשל כך בהחלטתי מיום 9.2.15 קבעתי כי בטרם ייגזר דינה יש מקום להפנותה לממונה על עבודות שירות לבחינת התאמתה לביצוע עבודות כאמור. עם זאת לאור חוות דעתו השלילית של הממונה עומדות בפני כיום 2 אופציות: שליחתה של הנאשמת למאסר של ממש או ביצוע שירות לתועלת הצבור על ידה, כהמלצת שירות המבחן.

האפשרות להורות על עונש של מאסר בפועל לנאשמת נראית מוקשית בעיני בשים לב לחלקה בארוע, לכך שהינה אם לחמישה ילדים, ולכך שחזרה להתגורר עם בעלה וילדיה. בנסיבות אלו סבורה אני כי יש מקום חלף זאת להורות על שירות לתועלת הצבור בהיקף משמעותי.

אני גוזרת על הנאשמת 6 את העונשים הבאים:

א. 300 שעות שירות לתועלת הציבור על פי תכנית מפורטת שתוכן על ידי שירות המבחן ותובא לאישורי עד ליום 12.5.15.

ב. מאסר על תנאי בן 3 חודשים כשהתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא תעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לשירות המבחן אשר מתבקש להכין תסקיר כאמור עד ליום 12.5.15. תשומת לב שירות המבחן לכך שמספר הטלפון באמצעותו ניתן להשיג את הנאשמת הוא: 0524620263 וכן באמצעות עורך דינה עו"ד בלום, פלאפון: 0507770772.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, ג' אייר תשע"ה, 22 אפריל 2015, במעמד הנוכחים.